

Kolme Uutta

Hengellistä

Wirttä,

Ensimmäinen:

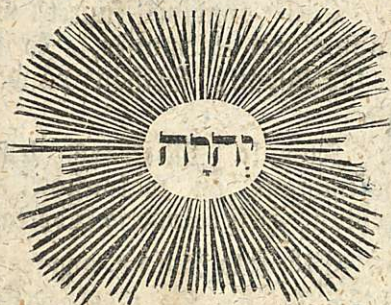
Mitäs kuulu o ihminen, ic.

Toinen:

Käy taitawast Christityt, ic.

Kolmas:

Kiitos Sull kiitos, ic.

Dulasa Prantäty G. G. Barckilta.

57

Ensimmäinen.

Mailman Suruttomuudesta.

B. K. D! Jesu Christe wiatoin oc.

Witäs kuulu o ihminen, Sanoma sangen suruinen, Voi mingä ajan Lapsset me, Kuin nyt mailmas elämme.

v. 2. Voi oll se aika surkia, Kost Daniel Profesera, Maan piirin ylis tulewan Kost Michael on nousemas.

v. 3. Sill syndim suuret weriset, Kans kauhisturet hirmuiset, So näyttä mittans täyttävän, Wihan päivän lähestyvän.

v. 4. Sumala Miekkans lewoitta, Hän wasemmans on walmistan, tuneit syndisi kohtan, Heit kokonans kadottamans.

v. 5. Sill sota Sulma angara, Nälfä tauti rasittawa, Ne owat edellä juoriat, Tulewan wihan sanomat.

v. 6. Waan ei näistä tottele mailma,
Tonga wimmanut on saatana, Kuin pitää
Suurta wiha täällä, Tieden joutuwan lo-
pun päällä.

v. 7. Sill epä uskon pimeys, Surku-
deldawa sokeus, Suruttomuuteen, Nukut-
ta, Waisia sielu parvoja.

v. 8. Ei peljät wiha tulewat, Luot-
tawat wäärin armon Täällä, Waikka ma-
kawat, Wiell rakhtans päällä.

v. 9. He waiwans ylits walitta, eh-
kä pahaa meno rakasta, Ja hekkumata
noudatta, Niin elä synnin orjana.

v. 10. Ei tahdo tulla huomaita, Ett
HERRan wiha hirmuista, synnillans pääl-
lens kartutta, Kosk lihan himois waelda.

v. 11. JESUS niin jalwolla tallatan,
Wastaudest ristin Naulitan, He testamen-
din weren myös, Saastutta synnin jul-
mas työs.

v. 12. Sentähden tuli angarast, Syt-
ty HERRan julmast, wihast; Kuin ala-
maiseen Helwettin, Poltta ijät orji synnin.

v. 13. Siis Christityt laikk ystävän,
yhdestykät, Näin mielesäm, Nukouris ty-
gö JESUXen armoistuimen etehen.

v. 14.

v. 14. Että näisä waiwois ahdais,
Kiusaunis kaikkinaisis, kautt uskon, Su-
malan wael Tulisim autuuteen tallill.

v. 15. Nyt JEsus wapahtajamme,
Sun tyhös me turwamme, Näin surullisin
aikona, Kuin näky että on tarjona.

v. 16. O JEsus korkein paimenen,
Karitse vielä laumas piskuinen, Pääst
sitten julman käsistä, Kuin pytäwät,
meitä haaskata.

v. 17. Sun halttus sielum ruumim-
me, Me uskon ylös uhramme, Ett woi-
mallisell kädelläs, Meit holhot, kaikesa
hädässä.

v. 18. Koska wihan tuli angarast,
Mailman ylitä langia, Nuta sitten lepon
tulisim, Silmän räpähres lymyisim.

v. 19. Siis kuin meitä wihdoin ko-
tias, Korjat näkemän kunniam, Kusa
kiitost sinull weisat saan, Sjäises ilos
Tawahas.

Christillisen maelluren ylitse käsky Surut-
tomille.

58

Weisatan omalla nuobillan.

Käy taitawast Christittyt ja tutki sinun
ties, Portti ahdas tie kaita joka elämän
wie, Sentähden juur harwat sen löytä-
wät tääll, Eikä tahdo myös mielelläns
käytä sen pääll.

v. 2. Tääll raketan silda juur waa-
rallinen, Paits usko ja rakkautta pedolli-
nen, Sill tahdotan Abrahamin helman
menn, Waan langetan kuoleman louk-
kauren.

v. 3. Ei uskota tietä, niin kaitar
kuin on Joka ijäisen kunnian salin meitä
tuo, He lihallenge suosior eläwät, Eikä
jätä niitä tapoja kuin he saanet on.

v. 4. He Christityn nimen kyllä us-
kaldawat, Mutta kuitengan mailman kan-
sa istuwat, Heit himot kuin juorewa kofki
aina wie, Eikä hillitä suitsill eikä oh-
jill tiell.

v. 5. He iloisest ymbärine pyörivät
myös, Nyt sinne nyt tänn aina turhuuden
työs, Eikä lihaldans wähäkän iloa kiell,
Toki taiwaseen luulewat wetäwän sen tien.

v. 6.

v. 6. Ei ei minä pelkän ett wäärin
sinun käy, Sill taiwas on pyhä sinä
maalliser näht, Die taiwan kuita ja työ-
läs on, Tähdetty orjantappuroill, ristill
ja työll.

v. 7. Sen pääll tulee waelda käry
wäisest, Ja itsiäs käyttä juur toimellisest,
yks askell sinull on erhetys tässä. Ja li-
han wapaus wie katotust lässä.

v. 8. Itse wallaisuus leikit ja hypyt
tääs ei auta, Eikä kunniaa woiteta hekku-
man kautta, Waan kärsiä sotia pitä si-
nun täällä, Pois kieldä mailma itsestän
wiell.

v. 9. Laita autuuttas pelwoll ja wa-
pisturell, Ja kanna sinun sieluas käsissäs
täällä Kuings luulet wastawas HERRalle
sen, Jos portex teet hänen morsiamens.

v. 10. Ole wiriä parannusta tekemän,
ja waattes pyhydes pesemään, Kans pa-
kene mailman wiettuudest, Ja wiriäst tee
sinun kutsumisest.

v. 11. Waella JSuren ja pyhain
askeleit, Niin tien löhdät kewiär ja suloi-
ser, Usko kärsi eli Christillisest, Niin kuo-
let täällä autuallisest.

Ylistys ja Kijtos Jesuren Rakkauden ylitse.

Reisataan omalla nuodillan.

Kijtos Sull kijtos, Kijtos Sull kijtos,
 O Jesu o Jesu Sinun weres edest,
 Kijtos Sull kijtos: Kijtos Sull kijtos, o
 Christe o Christe Sinun waiwas edest.

v. 2. Sinun waiwas minun, Minun
 syndin sinun, O Jesu o Jesu Sinun
 waiwas minun, Sinun thkos tulla Ja
 aandes kuulla, Mina tahdon o ylkä sinun
 kansas olla.

v. 3. Ja katsella sitä Kuinga, Karit-
 sata, Niin hiljasta ja sulloista teurastetan
 Sinun kylki reikäs, Joka aukeni keihääst,
 Minull ilox ja lewor sielulleni köyhäll.

v. 4. Sinun weri pukus, Naulas ja
 kruunus, Minun ilon ja toiwon jonga
 ristis alla löhdän, Se toiwon suur, Ja
 sielua muur, On uskos toiwos Jesures
 juur.

v. 5. Wiela sielun mehu, Ja kallis
 puku, Siit satan kost juotan karitsan we-
 ren kuohuu. Siell saan ilon, ja sielun
 lewon, Kost näjen ja katselen sun ristis
 muoto.

v. 6.

v. 6. Kijtos Sull kijtos, Kijtos Sull
kijtos, O weljen o weljen Sinun armos
edest, Joka Isäs lapsen Minun olet os-
tan, En taita en taita kuin tulis kijttää.

v. 7. Muut wijmein Taimas, Koff
pääsem waiwast, Saan sinua kijttä täy-
dellisest aiwan, Siellä woima ei puutu,
Siellä Sielu ei suutu, Se ilo se ilo ei
koffan muutu.

v. 8. Siellä tähdän tahdos Ja katse-
len kasmos, Siell sielun juur kirkkasti
paistawa on, Saan weisuun kuulla, Siell
hauska on olla; O Jesu o Jesu sinn ha-
lan tula.

v. 9. Jo halun tykkä, jo sielun hyp-
pää, Että kerran ja pian san Jesustani
kijttä, Kijtos Sull kijtos, Kijtos Sull kij-
tos, on Ja Amen ja Amen saan Jesus-
tani kijttä.

